پول های رایج در اردوگاه های کار اجباری نازی

تاریخ پنهان هولوکاست

مجله بارنز ریویو (TBR) در مقاله‌ای وضعیت عملکرد اردوگاه‌های کار آلمان و پول‌های مورد استفاده در این اردوگاه‌ها را بررسی کرده که در ادامه این مقاله را می‌خوانیم:

مکان‌هایی مثل آشویتس، داخائو و بوخنوالد برخلاف آنچه که اغلب شنیده می‌شود "اردوگاه مرگ " نبوده و در آن‌جا عملیات نابودسازی انجام نمی‌شده است. آن‌ها اردوگاه‌های کاری بوده‌اند که برای فعالیت‌های جنگی آلمان حیاتی بوده‌اند. اما آیا می‌دانید که کارگران یهودی در ازای کاری که در اردوگاه‌ها انجام می‌داده‌اند، رسیدهایی چاپی دریافت می‌کردند و از آن برای خرید از فروشگاه، رستوران و حتی فاحشه‌خانه، استفاده می‌کردند؟ ایده سیستم پولی زندان در گتوهایی مثل لودز ابداع و در اردوگاه‌هایی مثل آشویتس و داخائو بکار گرفته شد و هنوز هم در اردوگاه‌های تبعیدی‌ها که پس از جنگ جهانی دوم توسط متفقین تأسیس شد استفاده می‌شود. در اینجا ماجرای پولی را طرح می‌کنیم که مورخین درباری حتی حاضر نیستند که وجود آن را تصور کنند.

در دادگاه نورنبرگ تصاویر تپه‌هایی از اجساد سوزانده شده، به عنوان سندی برای اثبات این اتهام بکار رفت که اردوگاه‌های کار اجباری آلمان در طول جنگ جهانی دوم با هدف نابودسازی یهودیان اروپا فعالیت می‌کرده‌اند. با این حال مدارک مستند فراوانی که مدت‌ها مخفی نگه داشته شده‌اند، وجود دارند که نشان می‌دهند رفتار نسبتاً خوبی با زندانیان می‌شده و آن‌ها در ازای کار سختی که انجام می‌داده‌اند، مزد دریافت کرده و می‌توانستند چیزهای لوکسی را بخرند که حتی مردم آلمان دسترسی آسان و سریع به آن را نداشته‌اند. آن تصویر محرومیت نکبت‌باری که لابی هولوکاست مایل به تأیید و پذیرفتن آن است، اینگونه نیست.

سند تکذیب‌ناپذیر شرایط نسبتاً خوب زندانیان، وجود ابزار مبادله کالا و خدمات، یا همان پول، در اردوگاه‌هاست. حداقل 134 نوع اسکناس مختلف، با واحد و مدل متفاوت برای اردوگاه‌های بدنامی مثل آشویتس، بوخنوالد، داخائو، اورانینبورگ، راونسبروک، وستربورک و دست‌کم 15 اردوگاه دیگر وجود داشته است. در گتوها، خصوصاً گتوی ترزین اشتات و لودز نیز سیستمی پولی وجود داشته است که اسکناس‌هایی زیبا (با کارهای واقعاً هنری) تولید می‌کرده که پول آمریکا در برابر آن یکنواخت به نظر می‌رسد. فروشندگان پول و سکه‌های نادر فراوانی هستند که متخصص فروش "پول اردوگاه‌های کار " هستند که برخی اوقات با نام "پول هولوکاست " نیز به فروش می‌روند. اما همین واقعیتِ وجود چنین پول‌هایی هیچ سوال و شبهه‌ای در مورد آنچه که در داخل اردوگاه‌های کذایی مرگ رخ داده (و نداده) است، ایجاد نکرده درحالیکه باید نسبت به آنچه ادعا می‌شود در این مکان‌ها -که پول هولوکاست در آن رایج بوده - اتفاق افتاده است، تردید نمود.

این رسیدها یا اسکناس‌ها در خارج از اردوگاهی که در آن صادر شده بودند، قابل معامله نبوده‌اند. این کار باعث می‌شد که شانس فرار موفق کاهش یابد و توده مردم نتوانند برخی چیزهای لوکس و کمیابی که در داخل اردوگاه‌ها در دسترس بودند را خریداری کنند. به گفته آلبرت پیک زندانیان بخاطر کاری که انجام می‌دادند دستمزد دریافت نمی‌کردند ولی هر چند وقت یکبار "کوپن‌هایی " به آن‌ها داده می‌شد تا از "فروشگاه‌ها " خریداری کنند ... با وخیم شدن اوضاع جنگ و کاهش تعداد کارگران، عامل کارگران اردوگاه‌های کار، اهمیت یافت. به زندانیان پیشنهاد پاداش و دیگر مزایا داده می‌شد، تنباکو و حتی استفاده از فاحشه‌خانه نیز به زندانیان پیشنهاد می‌شد. ... در داخل اردوگاه‌ها پول‌های خاصی چاپ می‌شد تا در خارج از اردوگاه قابل استفاده نباشند.

نامه زندانی شماره 11647، بلوک 28/3 داخائو KIII در هشتم سپتامبر 1940 به یکی از خویشاوندان خود در گتوی لودز:

باید درباره خودم برایت بنویسم. حال من خیلی خوب است. من از فروشگاه عسل، مربا، کلوچه، میوه و غذاهای دیگر می‌خرم. اگر نگران من هستی واقعاً اشتباه می‌کنی. این من هستم که باید نگران تو باشم. ...

در ترزین اشتات جدول پرداختی وجود داشت که در آن از Th. kr (کرون ترزین اشتات) استفاده می‌شد. ریز ارقام بدین صورت بود:

- کارگران مرد براساس کاری که انجام می‌دهند: 105-205Th. kr
- کارگران زن براساس کاری که انجام می‌دهند: 95-205Th. kr
- کارگران نیمه‌وقت: Th. kr 80
- سرپرست‌ها: Th. kr 70
- مجروحان جنگی یا دارندگان مدال (Iron Cross)، درجه یک یا بالاتر: Th. kr 195
- اشخاص برجسته (دکترها، اساتید دانشگاه، دانشمندان، اساتید فرهنگی مشهور و سیاستمداران): Th. kr 145

با وجه به این پرداخت‌ها، هزینه یک فنجان قهوه Th. kr 2 بود. گردش این پول در ترزین اشتات بگونه‌ای بود که به چاپ بیش از 5 میلیون اسکناس احتیاج بود.

اولین اردوگاه کاری که اسکناسی مخصوص خود داشت، اردوگاه اورانینبورگ بود. پیش از استفاده از اسکناس مخصوص، از پول آلمانی شهرهای اطراف اردوگاه استفاده می‌شد اما مقامات تصمیم به تمرکز بخشیدن به این فعالیت گرفتند. پول موجود با کسر 30٪ با پول اردوگاه معاوضه شد.

همچنین در بوخنوالد هر کارگر اجازه داشت که در هفته تا 10 مارک برای خرید سیگار از فروشگاه اردوگاه، خریدهای دیگر از فروشگاه، رفتن به فاحشه‌خانه و یا ذخیره در یک حساب پس‌انداز، هزینه کند. طبق مقررات یک بار استفاده از فاحشه‌خانه 2 مارک هزینه داشت که از این مبلغ 1.5 مارک به SS و 0.5 مارک به "مخارج " اختصاص می‌یافت.

آیا در دیگر اردوگاه‌ها – لااقل اردوگاه‌هایی که پول منتشر می‌کردند - شرایطی مشابه این وجود داشته است؟ از آنجایی که آشویتس جزو این اردوگاه‌ها بوده است، حتی تصور اینکه در این "اردوگاه مرگ " مربا و سیگار خریداری می‌شده است، شگفت‌انگیز است. حتی وجود پول در این اردوگاه‌ها باعث می‌شود که چشم‌اندازی از چگونگی زندگی در آنجا داشته باشیم، با این حال این اطلاعات بایستی در مجرای تاریخی قرار گیرند.

❊ اولین اردوگاهی که از لگرگلد استفاده کرد

اولین اردوگاهی که از لگرگلد برای زندانیان خود استفاده کرد، اردوگاه اورانینبرگ بود. اسکناس‌های این اردوگاه بصورت 5 pfg (سبز)، 10 pfg (آبی)، 50 pfg (قهوه‌ای) و 1 مارک بوده است. (که از آگوست 1933 تا سال 1934 هنگامی که اردوگاه تعطیل شد، منتشر می‌شده است) این اسکناس‌ها برخلاف اسکناس‌های ترزین اشتات کاملاً ساده و بدون استفاده از رنگ‌های مختلط و سایه بوده است. حتی این اسکناس‌ها نیز نشان‌دهنده توجهی است که به طراحی پول برای کارگران می‌شده.

در ادامه برخی از پول‌های رایج در اردوگاه‌ها و گتوها را بررسی می‌کنیم:

❊ داخائو

باید بدانیم که اردوگاه داخائو نیز همانند بسیاری اردوگاه‌های دیگر به عنوان یک اردوگاه کار فعالیت می‌کرده است. در اینجا ظاهر فیش‌های کاغذی چاپ شده در سال 1944 را بررسی می‌کنیم ... فیش‌های داخائو سه قیمت متفاوت 1، 2 و 3 مارکی داشتند. شماره شناسایی زندانی همراه با تاریخ انتشار فیش (31 ژانویه 1945) بر روی فیش سبز نوشته شده است. در واقع در تمامی فیش‌های داخائو، شماره شناسایی زندانیان آمده است.

❊ آشویتس

به نظر می‌رسد که در یک اردوگاه مرگ نیاز چندانی به پول نباشد.

منبع : خبرگزاری فارس

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.